

Uit Voetsporen

Voor Sip

het lopen nu voorgoed
verleden tijd, de stoel
en geen geraniums voor het raam
nog steeds de beste kleren aan

de thermostaat geeft
louter graden weer
en ook het dikke vest herbergt
geen warmte meer

op zijn schouder rust mijn hand
zijn ogen dwalen rusteloos
er is geen weg terug

vaarwel mijn vriend
het uur breekt aan
't is weggaan en geen vlucht